

editie 4, winter 2010

Vruchtbare Aarde

Inspiratiebron voor levenskunstenaars

'Er valt altijd méér te zien'
De wijde blik van Jacques Tati

'Er wonen lichtbrengers hier'
Stadsdichter Jan Graafland over zijn Gouda

'De ziel wil zingen'
Stembevrijder Jan Kortie

**De weldadige
traagheid
van Suriname**

**Sanskriet: de helende
Taal der Goden**

€ 4,85

28

liefdesverklaring aan Tati

"Hoor het geroezemoes. Het zachte geklots van het water. Zie hoe de serveerster zich vergist en bij het cafétafeltje aankomt met de bestelling van een ander." Hoe kan het ook anders, natuurlijk vallen dit soort kleinigheden op na het zien van een film van de Franse meester Jacques Tati. "Hijzelf was immers een ware meester in het kijken," zegt de Vlaamse filosofe Ann Meskens. "Als hij op een terrasje mensen observeerde, zag hij het meeste van iedereen." Een liefdesverklaring aan Tati's rijke, relativiserende blik op het leven. Een wandeling door het heerlijke universum van de Franse meester.

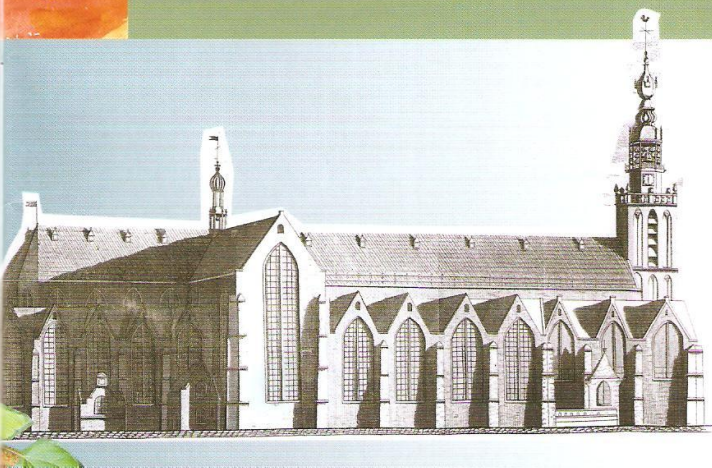

R 2010

40

Anuradha en de oude Godentaal

Met vijf jaar had ze haar schoolkeuze al bepaald. "Het plezier waarmee ik kinderen zag spelen, alsof iedereen hier een hele leuke tijd doormaakte." Tot een bepaalde leeftijd zou eigenlijk elk kind breed moeten worden opgevoed, aldus de filosofie van deze Indiase school - zodat het kan ontdekken wat echt bij hem of haar past. Wat bij Anuradha Choudry paste, was de studie Sanskriet. Inmiddels geldt ze als een van 's werelds meest enthousiaste pleitbezorgers. "Het zijn klanken die ons in balans brengen, de gezondheid bevorderen en het bewustzijn verruimen." Een interview tijdens een van haar bezoeken aan Nederland.

en verder

- 12 Column Marjet Maks: Andalusische jaarfeesten
- 14 Column Frans Olofsen: Naturenergieën in Keins
- 32 Column Selma Sevenhuijsen: Met Juan in Peru
- 34 Mooiste VA-interviews: Erna Casparé
- 36 Heruitgave: Chartres en het raadsel van het labyrint
- 38 Blikverruiming in de media: De Kaarsvlam
- 46 Webwinkel: Fanny & Alexander
- 46 Column H.C. Moolenburgh: Beweeglijk bewustzijn

Veel verschillende woorden

Op vijfjarige leeftijd had ze haar schoolkeuze al bepaald. "Alle kinderen die ik hier zag leken een hele leuke tijd door te maken." Op deze school zou ze leren lezen, rekenen, schilderen, zingen en toneel spelen, en later, in de bovenbouw, voor Sanskriet kiezen. "Een spirituele taal waarin wiskunde en poëzie als het ware in elkaar zijn gerold." Een gesprek in Tilburg met Anuradha Choudry over haar liefde voor de oude godentaal.

De school van Auroville zou de plek worden waar ze op school wilde gaan. "Ik ervoer iets van vrijheid op deze school. Een vrijheid om jezelf te zijn. Niet dat ik het allemaal zo bewust op een rijtje had. Maar er was iets wat me aantrok. De hele ambiance. Het plezier waarmee ik kinderen zag spelen, alsof iedereen hier een hele leuke tijd doormaakte. Ja, dit was de plek waar ik dolgraag zou willen opgroeien. Een school waar kinderen niet alleen in het mentale geschoold werden, zoals op zoveel andere scholen; maar waar ook heel veel werd gedaan aan kunst en toneel. Aan sport ook. We leerden er schilderen, zingen, veel verschillende instrumenten bespelen, dichten en timmeren. Tot een bepaalde leeftijd moet een kind zo breed mogelijk worden opgevoed, zo is de gedachte, zodat het geleidelijk kan ontdekken wat echt bij hem of haar past."

Het verhaal heeft een koude aftrap. We beginnen in een winters landschap, rond de tijd van Kerst en Oudjaar. Een tijd van wandelingen door verstilde landschappen in de nevel, zelfs af en toe een regenbui. En in de avonduren, rond de tafel gezeten, een spel. Een bordspel in de nabijheid van het haardvuur. Geen Risk of Monopoly, maar een spel vol uitnodigingen aan de spelers om zich bij toerbeurt uit te spreken over de hoogte- en dieptepunten van het afgelopen jaar. En misschien zelfs over de verwachtingen voor het aankomende jaar. En toen mijn beurt kwam, schoot me de afspraak te binnen die al in de agenda stond voor de eerste maandag van het nieuwe jaar.

Een wonderlijk interview met een van 's werelds meest enthousiasmerende Sanskriet-docentes. Een jonge Indiase vrouw, op doorreis in Nederland, en opgegroeid in Auroville, een spirituele stad in het zuiden van India, door Unesco bestempeld als voorbeeldstad voor de toekomst; waar inmiddels enige duizenden mensen wonen, afkomstig uit zo'n 45 landen.

Tilburg

Vandaag is het zover. Op de eerste maandag van het jaar zit ik in de trein op weg naar Tilburg. Een van de koudste dagen van het jaar. Het treinverkeer is ontregeld. In Tilburg maak ik de ongelukkige keuze om een fiets te huren. Even later zoek ik mijn weg door de besneeuwde stad. Enigszins gehandicapt, want mijn linker handschoen blijkt te ontbreken. Een handicap die ik pas opmerk als het te laat is.

Anuradha Choudry ziet me verkleumd afstappen van de fiets, schiet in de lach, pakt mijn koude hand op, om die lachend zeker een halve minuut warm te wrijven tussen de hare. De Nederlandse bewoners van het huis waar ze straks een Sanskriet-workshop zal geven, slaan het geheel minzaam gade. Het is weer eens een andere aftrap van een interview.

Tijdens het volgende gesprek zal ik meermaals haar aanstekelijke lach door de ruimte horen schallen. En natuurlijk begin ik met haar te vertellen over

die wonderlijke oprisping rond mijn achttiende levensjaar, waarin ik even in de ban raakte van een oud-Indiase taal, waar je in Europa natuurlijk niets mee kon. "Het universum antwoordde," oppert ze lachend. "Ha, ha, ha. Sanskriet duikt vroeger of later altijd op, als er sprake is van een innerlijke zoektocht. En helemaal als je iets hebt met de Indiase manier van denken."

Emoto's waterkristallen

"Een krachtig stuk gereedschap in de richting van genezing en harmonie," zegt ze later in het gesprek over Sanskriet. "Een taal die sowieso een kalmerend, rustgevend effect heeft op mensen." Ze vertelt over haar fascinatie voor de klankexperimenten van de Japanner Emoto, die erin is geslaagd effect aan te tonen van klanken op de kristalstructuur van ijs. Ze haalt anekdotes op over honden die met behulp van Sanskriet worden getraind; over katten die eerst niet willen eten en vervolgens op andere gedachten worden gebracht na toegesproken te zijn in Sanskriet; over een Londense schoolmeester die ervan overtuigd zou zijn dat de toevoeging van Sanskriet aan het lesrooster zou kunnen leiden tot het geleidelijk verdwijnen van agressie en geweld uit de maatschappij.

Ze vertelt over een groot watervitalisatieproject in Auroville, waarbij drinkwater wordt gedynamiseerd met behulp van mantra's in Sanskriet-klanken. "Hoe beter en preciezer de taal wordt gebruikt, hoe krachtiger de klanken werken." Om dan uit te leggen dat veel menselijke problemen in haar ogen in essentie problemen zijn op het gebied van harmonie. "Alle kakofonie in de wereld is een reflectie van de kakofonie op individueel niveau; van individuen die niet in harmonie zijn. En in die gevallen kan Sanskriet helpen om de harmonie terug te brengen. In de zin dat het de gezondheid bevordert, gedachten ordent en het bewustzijn verruimt."

Alleen al het schrijven van Sanskriet zou therapeutisch kunnen werken. "Er zit een zekere puurheid in deze taal versholen, in termen van klank en expressie. De interactie met de taal helpt

voor de

je als mens jezelf beter te leren kennen.” Maar Sanskriet moet dan wel bewust worden bestudeerd. “Als beoefenaar moet je niet op de automatische piloot werken. Er is bewustzijn nodig om de vereiste precisie te bereiken.”

Oerklanken

Haar eigen belangstelling voor de oude godentaal gaat terug tot haar schooltijd in India. Als enige in haar klas besloot ze Sanskriet te gaan studeren. Gefascineerd als ze was door de klanken waar zo'n groot geheim omheen lag. Je moet je voorstellen, zegt ze, dat de visionaire denkers uit de Vedische tijd, de rishi's, in een ver verleden nog op een andere manier toegang hadden tot het geheim van klanken. “Een tijd waarin het nog mogelijk was om via diepe contemplatie en intuïtie het hart van een geluidstrilling binnen te treden en de betekenis ervan te ontdekken. Zo hebben de rishi's betekenis gegeven aan de oerklanken: 'a' is absoluut bestaan; 'ka' is bezitten, beheersen, scheppen en 'la' is liefde, zachtheid.”

Alsof je een foto zou kunnen nemen van de klank en dan uit zou komen bij de schrijfwijze van die letter in het Sanskriet. De ontdekking dus dat de Sanskrietletters corresponderen met het beeld van de klank. “In essentie is de vibratie van een klank een met de betekenis van dat woord. Als ik 'uh' zeg en ik zou daar een foto van maken, dan zou dat inderdaad lijken op de letter die deze klank vertegenwoordigt. Vandaar de noodzaak heel precies te zijn,” zegt ze opnieuw. “Een kleine verandering in intonatie en je krijgt een ander resultaat.”

En: “Woorden stammen af van vibraties. Het leuke aan de experimenten van Emoto is dat hij een manier gevonden heeft om de verschillen tussen die vibraties te laten zien. Een neutrale substantie als water weerspiegelt de vibraties die je erin stopt. Zoals elk sensitief medium die verschillen in principe kan laten zien.” Ze zou het fascinerend vinden om in die richting experimenten te gaan doen. Bijvoorbeeld door woorden als 'love' en 'amour' te vergelijken met hun Sanskriet-zusters.

“Het probleem is alleen dat het Sanskriet zoveel verschillende woorden voor liefde kent. Het gevoel van compleetheid dat mensen met elkaar kunnen hebben, is van een geheel andere orde dan de liefde van een moeder voor haar kind of de liefde van een minnaar voor zijn geliefde. En al die betekenissen hebben hun eigen Sanskriet-woord.” Maar laten we het maar gaan testen, stelt ze voor. “Lijkt me erg leuk om te doen.”

Meditatie

Choudry vertelt over een experiment uitgevoerd door de Maharishi Universiteit in Iowa. De proefpersonen waren gevraagd om een tekst te lezen in talen als Spaans, Frans en Duits, maar ook in het Sanskriet. “De proefpersonen begrepen niet wat ze lazen. Dus het ging echt om het effect van de klank op zich. Ook werd gekeken naar het effect van transcendentale meditatie. De onderzoekers concludeerden uiteindelijk dat de mensen die de tekst in Sanskriet lazen dezelfde fysieke voordelen genoten als mediterenden. Toename van huidweerstand. Grotere activiteit van het Alpha-ritme in de hersenen.” Van mediterenden waren dit soort effecten al bekend. “Erg interessant dat dit effect nu ook op blijkt te kunnen treden als de zintuigen open staan, en de aandacht naar buiten is gericht.”

Zelfs voor een matige taalstudent is er hoop, denkt ze. Want Sanskriet is makkelijker te leren dan Engels. In drie of vier dagen zou zelfs de interviewer al een aardig woordje Sanskriet kunnen spreken. “Het is ook een taal waar

je niet zozeer een goed intellect voor nodig hebt, als wel een hart. Als je van de taal houdt, doen de klanken hun werk. Gegarandeerd. Het is net alsof je wiskunde en poëzie in elkaar rolt. Eigenlijk helemaal geen moeilijke taal. Maar je moet wakker zijn.”

Met een lach: “Nog drie prachtige hulpmiddelen ter bevordering van de gezondheid? Ten eerste kun je water drinken dat gedynamiseerd is. Een andere mogelijkheid is dat je het water toezingt. Dan heb je niets van buiten nodig. De derde manier is Sanskriet te leren spreken, dan ben je gelijk permanent gedynamiseerd.” Met een schaterende lach: “De derde optie is absoluut de meest fundamentele.”

Bart Hommersen

Belangstelling voor een workshop met Anuradha Choudry? Kijk op va-magazine.nl Met enige regelmaat doet ze Europa aan.

